

LÁ THƯ MỤC VỤ

Sự sống được hình thành từ trong lòng người mẹ, và một con người cũng bắt đầu sự chờ đợi để đến ngày bước vào thế gian. Chín Tháng 10 ngày là quãng đường rất thanh thản, ấm êm, bình an và hạnh phúc. Sự chờ đợi này cả hai mẹ con đều có cùng một hy vọng là hướng tới sự chào đời. Tâm trạng của người mẹ thì sung sướng hạnh phúc, còn người con thì chưa thể cảm nghiệm được thế nào là hạnh phúc, nhưng rất ngỡ ngàng khi cất tiếng khóc chào đời, bắt đầu một cuộc sống mới, hít thở bằng chính bản năng riêng của mình. Dầu không biết rằng tương lai sẽ ra sao, nhưng con cần bắt đầu bằng chính những ngày chuẩn bị trong dạ mẹ. Người mẹ chờ đợi con mình được sinh là niềm vui sướng, và là hy vọng. Người con là kết quả tình yêu của cha mẹ, và cả hai đều ngóng trông khoảnh khắc đợi chờ, giây phút tương lai trở thành hiện thực.

Con Thiên Chúa cũng biến Ngài trở thành hiện thực, không còn trên cao xa vời với con người, Ngài đã đợi chờ giây phút linh thiêng này để “thành hình” trong cung lòng của một Thiếu Nữ có tên là Maria. Thiên Chúa cru mang ý tưởng làm Người để muốn sống chung với con người, để cứu vớt con người ra khỏi vũng lầy tội lỗi, và sự chết. Bên cạnh đó, Thiên Chúa cũng gửi niềm hy vọng đến con người ngang qua bao nhiêu ngôn sứ để loan báo ý định của Ngài, và cho đến thời gian viên mãn, Con Thiên Chúa đã nhập thể, hóa thân thành kiếp con người và chung sống với con người.

Vâng, có những sự chờ đợi khiến chúng ta căng thẳng mệt mỏi, có những sự chờ đợi đem lại cho cuộc sống đầy ý nghĩa, hương vị hạnh phúc cho cuộc đời. “Ngàn mây ơi xin đổ mưa xuống, trời cao xanh xin đổ ngàn Thánh Ân.” Đó là ý nghĩa Mùa Vọng, là thời gian Giáo Hội nhắc nhở chúng ta sống trong tinh thần hy vọng để chúng ta có thể nếm được hương vị ngọt ngào trong thời gian đợi chờ, giúp mình đi vào chiều sâu lịch sử của ơn cứu chuộc, mà con người ước mong được nhìn thấy ơn cứu chuộc của Thiên Chúa, như cơn mưa đổ xuống cánh đồng khô cạn, như nai tìm được suối mát, và như trẻ thơ núp bên cánh tay dịu hiền của người mẹ. Hình ảnh chúng ta ngước lên trời ngóng đợi, là hình ảnh giúp chúng ta hy vọng trời cao hãy chạm đến những sự thao thức, ước nguyện từ trong lòng của chúng ta. Ngước lên trên cũng là thái độ hướng chúng ta đi vào chiều sâu của cõi lòng mình, khám phá những gì tối tăm khô cứng, những góc tối mù mờ khiến tâm hồn mình sao lãng, mất phương hướng. Thái độ ngóng trông từ trong lòng giúp chúng ta dọn mình xứng đáng để “chào đón Ngôi Lời Giáng Thế,” và cũng chuẩn bị tâm hồn để “chờ đợi Chúa trở lại Ngày Cánh Chung.”

Thế nên trong tâm tình của Mùa Vọng, mỗi người chúng ta phải làm gì? Trước tiên, chúng ta hãy mở lòng đón nhận với tinh thần sẵn sàng tỉnh thức cho mọi thời khắc của cuộc đời mình. Để khi Chúa đến chúng ta đã sẵn sàng rồi và Ngài sẽ đích thân khen ngợi chúng ta rằng: “Hỡi đầy tớ tốt lành và trung tín, vì ngươi đã trung tín trong việc nhỏ, ta sẽ đặt ngươi làm những việc lớn, ngươi hãy vào hưởng niềm vui nước trời đã dọn sẵn cho ngươi.” Sự trông đợi của chúng ta sẽ được thưởng công và không bao giờ phải hối tiếc cho những gì mình đã trung thành với Thiên Chúa khi mình được mời gọi.

Sự chờ đợi có thể trong niềm vui và nước mắt, như linh gác mong hừng đông, như đầy tớ đợi chờ chủ về giữa đêm khuya không biết giây phút nào để sẵn sàng mở cửa cho chủ. Nếu không vì an ninh cho toàn cõi đất, thì làm sao có người lính canh gác? nếu chủ nhà không bước ra khỏi nhà thì làm sao có người đầy tớ chực chờ để mở cửa? và nếu Con Thiên Chúa không xuống thế làm người thì làm sao con người được cứu chuộc? Vậy sự đợi chờ của chúng ta phải như thế nào? chúng ta không chờ đợi trong sự thụ động, trong sự nửa tỉnh nửa mê, trong đam mê tội lỗi, nhưng trong sự vui sướng như người con mong cha mẹ đi xa trở về. Chúng ta phải luôn trong tinh thần hy vọng đợi chờ, như người đầy tớ luôn sẵn sàng chu toàn trách nhiệm đã được trao phó. Nếu người đầy tớ lơ là vai trò trách nhiệm của mình thì chuyện gì xảy ra? Có thể người đầy tớ đó không nhận được món quà từ chủ mình, không được khen thưởng mà còn bị trách móc cho thái độ bê tha lười biếng, và cũng có thể người chủ sẽ đuổi người đầy tớ ấy ra ngoài và không còn tín nhiệm một người đầy tớ như vậy.

Lạy Chúa biết bao lần chúng con mặc cảm, chán nản, buồn sầu vì chúng con bất tài, vô dụng, vì chúng con nghèo khổ không được hạnh phúc, danh vọng, sung sướng như những người khác. Chúng con so đo, tính toán thiệt hơn với Chúa, với anh chị em. Chính vì thế, chúng con không nhận ra những gì Chúa trao ban cho riêng mình, xin Chúa tha thứ cho chúng con. Xin giúp chúng con luôn biết tỉnh thức nhận ra ý Chúa và cố gắng thực hiện trong cuộc sống thường ngày, để trong ngày sau hết chúng con mới không bị Chúa loại trừ, nhưng sẽ được chia sẻ niềm hạnh phúc vĩnh cửu với Chúa trên quê hương Nước Trời.

